

Emmanuel Macron

XAVIER MAUREL
ECONOMISTA

EL NOU president de la República Francesa remarca que la democràcia es caracteritza, entre d'altres, pels alcaldes i diputats, que, dels 600.000 existents, dos de cada tres fan la feina gratuïtament. Unes actituds exemplars. El mateix president també ens explica que, en la seva opinió, dubta de la vàlua de molts funcionaris, que creuen en un país que viu per a l'Administració i no l'Administració per al país. Per contra, la despesa pública ha crescut en 170.000 milions d'euros en els darrers cinc

anys, unes xifres de vertigen. Les diferències entre alcaldes i diputats demòcrates destaquen sobre els altres citats.

França, d'ençà de l'any 2000, ha destruït nou-cents mil llocs de treball industrial, de manera que del 17% ha disminuït al 12%. En trenta anys, França ha canviat el creixement econòmic per la despesa pública. Aleshores, tenint en compte les circumstàncies, caldrà disminuir la despesa pública i afinar una fiscalitat més adient al consum. Igualment, caldrà tenir en compte els efectes de les

empreses estrangeres que tendeixen a saltar-se les normes exigides per cada país, com són ben conegudes Google, Apple, Facebook i Amazon. Resulten evidents els efectes paorosos d'aquestes pràctiques de la globalització. D'altra banda, l'ensenyament a França manifesta un 20% d'abandonament de l'escola primària, quedant-se sense les bases de lectura o escriptura ni l'habilitat de les xifres. No cal endevinar que els perjudicats són d'origen estranger. Pel que fa a les universitats de França, una bona part són adreçades als futurs d'interès econòmic. La qüestió de l'ensenyament de la nació francesa es planteja de manera que es puguin gestionar els destins dels professors limi-

tant els excessos de la tecnocràcia. La proposta de Macron és atreure els millors mestres, pagant-los millor i incrementant les hores d'ensenyament.

Segons l'opinió del nou president, el destí del país estarà dirigit en el marc europeu, això sí, amb diàleg indispensable amb Alemanya, perquè Rússia ja està pensant en una menor atenció dels Estats Units a Europa. Per la seva banda, la Xina està prenent una situació d'esdevenir en la primera nació d'economia mundial. I el conjunt del planeta s'acosta a una incertesa, fins ara afectada per l'excés del capitalisme financer que els nostres països no arriben a regular. Tanmateix, el president Macron no posa cap dubte que el país ha de preval-

dre en els valors humans dins del món global.

Finalment, el president ens diu que es confon *sobiranisme* i *nacionalisme*. Ens fa entendre que els veritables sobiranes són els proeuropeus. Macron assegura que els europeus sols no tenen futur entre els grans països, com la Xina o els Estats Units. Però també cal tenir en compte els països de l'Àfrica, els del Pròxim Orient, etc. Què podem fer d'Alemanya, Bèlgica, Espanya o Itàlia separatament? Macron ja ha manifestat l'error comès –ell també– en no haver completat la zona euro, perquè Europa es troba disminuïda pels nacionalismes. Crec que ens calen algunes consideracions al respecte. Ara mateix!